

TOIMENPIDEALOITE 71/2004 vp

Uskonnollisten yhteisöjen kiinteistöjen vero- kohtelu

Eduskunnalle

Kiinteistöverolain (476/1998) 13 a § muutettiin vuonna 1998, ja sen mukaan: "Poiketen siitä, mitä 11 §:ssä kiinteistöveroprosentin alarajasta säädetään, kunnanvaltuusto voi määrätä tuloverolain 22 §:ssä tarkoitetun yleishyödyllisen yhteisön omistaman rakennuksen ja sen maapohjan kiinteistöveroprosentin edellä säädettyä alhaisemmaksi, jos kiinteistöllä sijaitseva rakennus on pääasiallisesti yleisessä tai yleishyödyllisessä käytössä. Tässä pykälässä tarkoitetun kiinteistön kiinteistöveroprosentiksi voidaan määrätä myös 0,00."

Kiinteistöverolain 13 a §:n mukaan yhdistys- ja seurantaloon kiinteistöveroprosentti muutettiin sittemmin myös eduskunnan aloitteesta yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöveroprosentiksi, ja sen soveltamisala laajeni koskemaan kaikkia yleishyödyllisiä yhteisöjä. Vuodesta 2000 sovelletun 13 a §:n mukaan kunnanvaltuusto voi poiketa 11 §:ssä säädetystä alarajasta tuloverolain 22 §:ssä tarkoitetun yleishyödyllisen yhteisön omistaman rakennuksen ja sen maapohjan kiinteistöveroprosenttia määrtessään, jos kiinteistöllä sijaitseva rakennus on pääasiallisesti yleisessä tai yleishyödyllisessä käytössä.

Tuloverolain 22 §:n mukaan yhteisö on yleishyödyllinen, jos

1. se toimii yksinomaan ja välittömästi yleiseksi hyväksi aineellisessa, henkisessä, siveellisessä tai yhteiskunnallisessa mielessä;
2. sen toiminta ei kohdistu vain rajoitettuihin henkilöpiireihin;

3. se ei tuota toiminnallaan siihen osalliselle taloudellista etua osinkona, voitto-osuutena taikka kohtuullista suurempana palkkana ta muuna hyvityksenä.

Kaikkien edellä mainittujen tunnusmerkkien on toteuduttava, jotta toimintaa voidaan pitää yleishyödyllisenä. Pykälän 2 momentissa on esimerkkiluettelo yleishyödyllisinä yhteisinä pidettävistä yhteisöistä, joten muutkin yhteisöt kuin siinä erikseen mainitut voivat olla yleishyödyllisiä.

Nykyisin tätä yleishyödyllisyyden pykälää ei pääosin sovelleta uskonnonvapauslain nojalla rekisteröityneeseen uskontokuntaan. Jonkin verran eroavuuksia tämän lain tulkinnassa on kentältä tulleiden viestien perusteella; jotkut tällaiset uskontokunnat ovat saaneet verovapauden, toiset taas eivät. Lain nykyisessä tulkinnassa on siis eroavuuksia eri kuntien ja kaupunkien välillä.

Lainsäätäjän tahto on kuitenkin selvästi ollut se, että tätä lakia sovelletaan myös rekisteröityihin uskontokuntiin ja uskonnollisiin yhdyskuntiin. Lakia muutettaessa valtiovarainvaliokunta piti kiinteistöverolain 13 a §:n muuttamista koskevassa mietinnössään (VaVM 17/1998 vp — HE 29/1998 vp) ongelmallisena sitä, että tuloverolain 13 a §:ää ei sovelleta uskonnollisen yhteisön ja yhdistyksen omistamiin taloihin. Samoin hallituksen esityksestä HE 29/1998 vp käydyssä eduskunnan täysistunnon keskustelussa kävi selkästi ilmi yhteisymmärrys siitä, että kiinteistöverolain 13 a §:ää tulee soveltaa myös uskonnollisen yhdyskunnan rakennuksiin ja niiden maapohjiin.

Lain nykyinen sanamuoto näyttää kuitenkin sallivan kiinteistöverolain 13 a §:n soveltamisessa tulkintoja, jotka eivät ole lainsäätäjän tahtomia. Siksi kiinteistöverolain 13 a § tai sitä täsmentävää tuloverolain 22 §:ää tulee muuttaa, jotta kyseistä pykälää sovellettaisiin yksiselitteisesti myös uskonnonvapauslain nojalla rekisteröityneisiin uskontokuntiin.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että hallitus ryhtyy toimenpiteisiin tuloverolain 22 §:n ja kiinteistöverolain 13 a §:n täsmentämiseksi.

Helsingissä 30 päivänä kesäkuuta 2004

Leena Rauhala /kd